

Voňavé malování podruhé

Napsal uživatel Marušincová Irena, Mgr.

V pátek 13. 11. navštívil ČAG v doprovodu své matky spisovatel a malíř Jiří Šedý, mladý muž s Downovým syndromem. Podobně jako před dvěma lety, kdy byli na našem gymnáziu poprvé, zavítali nejprve mezi studenty 2. ročníku, aby jim v rámci hodiny biologie popsali Downův syndrom a přiblížili život lidí s tímto handicapem. Studenti přednášku napjatě poslouchali a zájem o problematiku vyjádřili i svými zajímavými otázkami.

Po biologii se naši hosté přesunuli do učebny výtvarné výchovy, kde už je netrpělivě očekávali sekundáni. Pan Jiří se jim krátce představil, a pak jim předvedl svou techniku malování pomocí molitanových válečků. Děti byly obrazem, který se zanedlouho zrodil pod jeho rukama, uchváteni, a do vlastního malování se pustily s opravdovou vervou. Třída byla za chvíli provoněná potravinářskými vůněmi, kterými mladí malíři po vzoru svého mistra svá díla oživovali. V závěru hodiny měl každý prostor ukázat svůj obraz ostatním a povyprávět, co se za vybranými barvami a vzniklou malbou skrývá. Dospělí zúčastnění ve většině případů nevycházeli z úžasu nad filosofickými úvahami mladých umělců. Velmi nás také potěšilo, že všichni žáci se rozhodli věnovat svá díla obecně prospěšné společnosti Ovečka, která působí v Českých Budějovicích a pomáhá rodinám vychovávajícím děti s Downovým syndromem. Obrazy našich studentů se budou spolu s dalšími výrobky věnovanými dobrovolníky prodávat

Voňavé malování podruhé

Napsal uživatel Marušincová Irena, Mgr.

nejen na adventních trzích na Radničním dvoře 15. – 17. 12., ale také na adventním trhu přímo v prostorách ČAGu, a to 11. 12. o velké přestávce, takže neváhejte a přijďte si vybrat, určitě nebudete zklamaní!!!

Nakonec naši hosté navštívili seminář Tvůrčího psaní. Jiří Šedý přečetl studentům ukázky ze své tvorby. Myslím, že úmyslně sáhl po svých spíše filosofických textech, z nichž vyzařuje jeho jednoznačná touha být přijímán takový jaký a dát světu ze sebe to nejlepší. Ač všechny texty končily optimisticky, vždy z nich byla cítit i lítost nad tím, že postižení lidé nemají v naší společnosti zatím takové místo, jaké by si oni sami přáli mít. Nepochybuji však o tom, že všichni studenti, kteří měli možnost Jiřího jakožto zástupce „těch jiných“ a opravdového bojovníka za jejich práva poznat, nebudou mít do budoucna problém handicapované přijímat jako sobě rovné.

Děkuji všem studentům i profesorům za to, že naše hosty tak mile přijali. Irena Marušincová